

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 16-2-1994

2

Αριθ. Γνωφ. 56 (4)

Π ρ ο ς

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης
Γεν. Δ/ση Σωφρον. Πολιτικής
Δ/ση Σωφρον. Αγωγής Ενηλίκων
Τμήμα Α

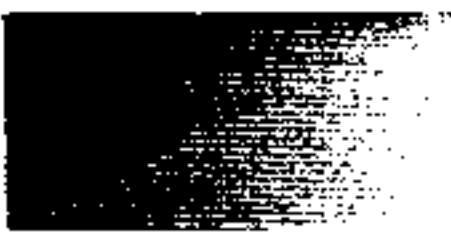
Έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε ότι, επί των ερωτημάτων που διατυπώνονται 1) στο υπ'αριθμ. 3225/26-11-1993 έγγραφο του Διευθυντή της Δικαστικής Φυλακής Χανίων και 2) στο υπ'αριθμ. 7013/6-12-1993 έγγραφο του Διευθυντή της Αγροτικής Φυλακής Κασσάνδρας, τα οποία διαβιβάστηκαν σε μας, με το υπ'αριθμ. πρωτ. 129842/30-12-1993 έγγραφό σας, η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

Ι. Επί του ερωτήματος, εάν κατάδικος του οποίου διακόπηκε η έκτιση της ποινής προσωρινά, με παραγγελία του αρμοδίου Εισαγγελέα, για να εκτίσει αθροιστικά τις ημέρες εργασίας, που του είχαν υπολογισθεί ευεργετικά κατά την έκτιση προηγούμενης ποινής του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2058/1952, μπορεί να λάβει τακτική άδεια απουσίας:

Κατά το άρθρο 53 του ν. 1851/1989 (Κώδικα βασικών κανόνων για τη μεταχείριση των κρατουμένων) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2145/1993 " Οι τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον:

α) ο κατάδικος έχει εκτίσει το ένα πέμπτο της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό των ημερών εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρεις μήνες. Σε περίπτωση καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη, η κράτηση πρέπει να έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη και εφόσον πρόκειται για ισόβια κάθειρξη λόγω μετατροπής από μη εκτελεσθείσα θανατική ποινή, κατά το άρθρο 96 παρ. 1 του παρόντος Κώδικα, τουλάχιστον δέκα πέντε έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, ο έφηβος ή μετεφηβικής ηλικίας κατάδικος πρέπει να έχει εκτίσει το ήμισυ τουλάχιστον του ορισθέντος κατώτατου ορίου. Αν στον κατάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας και δεν έχει γίνει προσμέτρησή τους σε μιά συνολική ποινή κατά το άρθρο 94 του Π.Κ., για τον υπολογισμό της εκτιθείσας ποινής κατά την έννοια της παρούσας διατάξεως λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών.

β) Δεν εκκρεμεί κατά του καταδίκου ποινική δίωξη για απόδραση

κρατούμενο, χωρίς εξαίρεση, προβλέπεται ρητώς, κατά το προαναφερθέν άρθρο 53 εδ. α' του Ν. 1851/1989, σε τρεις περιπτώσεις:

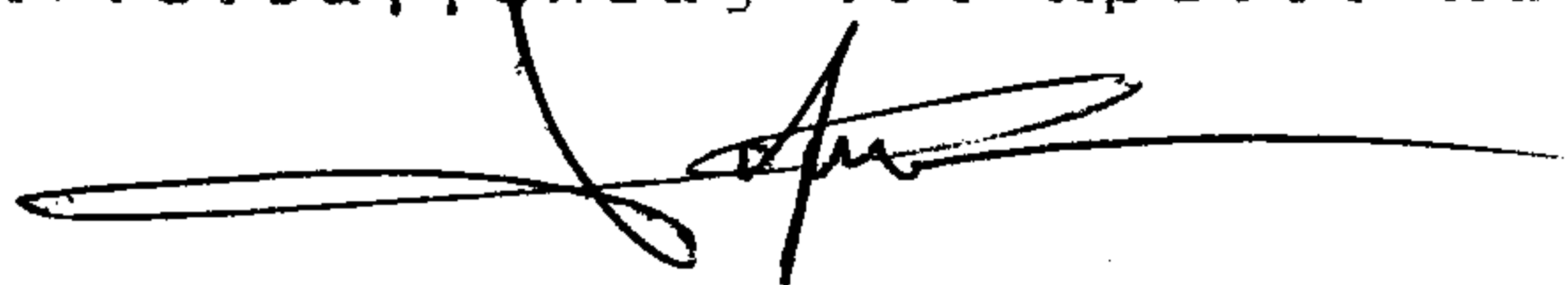
α) όταν έχει καταδικασθεί σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, β) όταν έχει καταδικασθεί σε ισόβια κάθειρξη και γ) όταν πρόκειται για ισόβια κάθειρξη, λόγω μετατροπής από μη εκτελεσθείσα θανατική ποινή, κατά το άρθρο 96 παρ. 1 του ιδίου νόμου.

Βεβαίως καθορισμός συνολικής ποινής, κατά το άρθρο 94 Π.Κ., δεν προβλέπεται στις περιπτώσεις που συντρέχουν πολλές ισόβιες καθειρήξεις ή μία των ποινών αυτών μετά άλλων ποινών (Α.Π. 16/1955 Ποιν.Χρ. Ε 295, Μπουροπούλου Ερμ. Π.Κ. Τομ. Α σελ. 245), για τις οποίες εφαρμόζεται η αρχή της αριθμητικής σωρεύσεως των ποινών. Η αθροιστική όμως έκτιση των ποινών αυτών, " δισ εις ισόβια κ.λ.π. ", είναι φύσει αδύνατη, αφού ο οιοσδήποτε κατάδικος μία ζωή έχει (Νικ. Λίβος, πότε η χορήγηση υπ' όρον απολύσεως είναι υποχρεωτική, Ποιν. Χρ. ΜΓ 922) και δεν υπαγορεύεται από κάποια εγκληματοπολιτική ή σωφρονιστική σκοπιμότητα αλλά θεωρείται αναπόδραστη λογική συνέπεια της αδυναμίας σχηματισμού συνολικής ποινής (Ηλίας Αναγνωστόπουλος, ισόβια κάθειρξη και υπ' όρον απόλυση, Ποιν. Χρ. ΜΓ 749). Η κατάγνωση των ποινών αυτών έχει πρακτική σημασία στην περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 3 του άρθρου 94 Π.Κ., δηλαδή αν μία των εν λόγω συντρεχουσών ποινών χαρισθεί η ανασταλεί δια επαναλήψεως της διαδικασίας κ.λ.π.

Επομένως και στην περίπτωση που ο κρατούμενος έχει καταδικασθεί πολλές φορές σε ισόβια κάθειρξη είναι δυνατή η

χορήγηση σ' αυτόν τακτικής αδείας εξόδου, εφόσον η κράτηση του, έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη (βλ. Γνωμ. Αντ/λέα Α.Π. Σ.Παπαδέλη Ποιν. Χρ. ΜΒ 215), συντρέχουν στο πρόσωπόν του οι, ως άνω, προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 53 εδ. β', γ του Ν. 1851/1989, και ιδίως εκτιμηθεί δεόντως ότι δεν υπάρχει κίνδυνος φυγής του ή τελέσεως νέων εγκλημάτων κατά τη διάρκεια της αδείας του.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Γεώργιος Λαμπρίνης